

[Rahbæk Møller]

I folketingsåret 1991-92 fremsatte SF en række forslag om at forbedre iværksætterernes vilkår. Nogle af disse forbedringer er faktisk sket. Andre diskuteres i de nuværende aktiveringsforhandlinger. Således synes der at være en omlægning af iværksætterydelsen på vej. Forslagsstillerne vil derfor afstå fra at genfremsætte deres forslag herom. I stedet vil det blive bragt op i disse forhandlinger.

På et centralt punkt synes der imidlertid ikke at være nogen forbedring undervejs. Fremskaffelse af egenkapital er stadig et uløst problem. De forslag, som fra forskellig side har været fremsat om at give statsgaranti for lån i pengeinstitutter, løser ikke dette problem. I banken lånes driftskapital, ikke egenkapital.

Derfor genfremsætter SF hermed de to beslutningsforslag, der især handler om egenkapitalproblemet.

Med disse bemærkninger vil jeg overlade beslutningsforslagene til Tingets velvillige behandling.

Skriftlig redegørelse:

Redegørelse af 12/11 92 om regeringens handlingsplaner for renere teknologi samt affald og genanvendelse 1993-97.

(Redegørelse nr. R 5).

Miljøministeren (Per Stig Møller):**INDLEDNING**

Den 26. juni 1992 sendte miljøministeren regeringens handlingsplaner for renere teknologi samt for affald og genanvendelse til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg. Planerne skal ses i forlængelse af regeringens samlede oplæg til prioriteringer på miljøområdet frem til år 2000 – »Miljøindsatsen i 90'erne«.

Udgangspunktet er, at miljøproblemerne i stadig højere grad er knyttet til omfanget og sammensætningen af vor produktion og vort forbrug, og at der derfor er behov for at revurdere de midler, der anvendes i miljøpolitikken.

Centralt i denne forbindelse vil stå en forebyggende indsats for ressourcebesparelser, begrænsning af miljøbelastningen og reduktion af affaldsmængderne ved hjælp af renere teknologi.

Vi må se i øjnene, at der ikke vil være ressourcer nok i det kommende århundrede, hvor

forhåbentlig langt flere lande kommer med i udviklingsprocessen. Derfor kan vi lige så godt først som sidst lære at genanvende mere, »recyklere/reinkarnere« flere materialer og fremstille produkter, der efter endt brug kan indgå i naturens kredsløb. Affaldsdeponering, i det omfang det hidtil er sket, er på længere sigt ikke en miljømæssigt holdbar løsning og møder stadig kraftigere modstand i de lokalsamfund, som berøres.

Den teknologisk udviklede verden må gå i spidsen for denne udvikling, og heri bør Danmark lægge sig i førerfeltet – dels for at beskytte vore egne omgivelser, og dels for at bringe os »først på markedet«, som vil efterspørge denne teknologi.

Vi kan imidlertid aldrig nå dertil, at der slet ikke frembringes affald i samfundet. Målet er derfor at udnytte ressourcer og energiindhold i dette affald bedst muligt – miljømæssigt og samfundsøkonomisk – og at sikre en miljø- og arbejdsmiljømæssigt forsvarlig affaldsbehandling.

Vi skal altså øge genanvendelsen for at opnå ressourcebesparelser, og for at energien i resten af affaldet udnyttes miljømæssigt og økonomisk optimalt via forbrænding. De affaldsmængder, der uundgåeligt bliver tilbage, skal deponeres miljømæssigt forsvarligt, idet hensyn skal tages til grundvand og naturinteresser.

De overordnede principper

Regeringen har opstillet tre overordnede principper for miljøindsatsen på dette område.

For det første forebyggelse. Virksomhederne skal finde frem til de materialer og komponenter, der giver den mindste miljøbelastning, og produktionen skal foregå med mindst muligt ressourceforbrug, f.eks. af råvarer, energi og vand. Renere teknologi kombineret med genanvendelse vil blive centralt i forebyggelsesindsatsen.

For det andet markedsorientering. De faktiske omkostninger ved produktionen skal betales over varepriserne. Sagt med andre ord skal såvel omkostningerne ved den direkte miljøpåvirkning som de omkostninger, produkterne giver anledning til, efter de har forladt virksomhederne, synliggøres. Derved kan vi opnå, at markedsmekanismerne sikrer de lavest mulige samlede miljøomkostninger.